

fremstille deres mindre sunde Dyr, man giver dem en Spore til at undlade at lade en Dyrlæge se paa Dyrene hjemme, thi det kan jo være dem det samme, naar de kunne faa Tilhynnet gratis, naar de komme til Udførselshavnen. Samtidig tages den Spore, som nu er til Stede, bort. Man vil rimeligvis faa fremstillet en hel Mængde af disse Dyr, man maa jo regne med de praktiske Forhold. Altsaa, medens Bestemmelsen, saaledes som den nu staar i Lovforslaget, vil anspore til ikke at fremstille smittede Dyr, Dyr, der ere besvangte med nogen Sygdom, saa vil det ærede Medlems Ændringsforslag absolut fremfalde en Spore til at gøre det, der ikke bør ske, og det er en absolut Grund til, at Ændringsforslaget ikke bør vedtages.

Caspersen: Jeg maa sige, at jeg forstaar ikke den højtærede Ministers Indvending i det Hele imod de af mig fremsatte Udtalelser. Den højtærede Minister har jo selv tidligere stillet Forslag om en Ret til Nedslagning og en Ret til fuld Erstatning, naar Dyrene vare sunde, og deri ligger jo en Erkendelse af, at have Veterinærerne gjort noget urigtigt, saa skal Staten give Erstatning, og saa synes jeg, man lige fuldt kunde tage den Tanke op og sige, at i Tilfælde af Hjemsendelse skal Afsenderen, for saa vidt Veterinærerne have taget fejl, have Erstatning. Det forekommer mig, at, naar den højtærede Minister i sin Tid stillede Forslag i den Retning, vilde han ogsaa acceptere den Ændring, jeg har stillet.

Indenrigsministeren (Singer & Lev): Jeg tror, at det er rettest, at jeg siger straks, at det ærede Medlem har ganske Ret i, at denne Nedslagning paa Afsendelsesstedet var foreslaaet i Lovforslaget. Den var foreslaaet af den særlige Grund og den særlige Motivering, at Dyrlægerne skulde uden nogen som helst Skrupel kunne gaa til at sige: Det Dyr bør ikke affendes, jeg mistænker det, og for saa at gøre Dyrlægerne fuldkomment sikre, tog man en saadan Bestemmelse om, at hvis det viste sig, at Dyrene virkelig vare sunde, til vedkommende fuld Erstatning, naar der var taget fejl. Grunden til, at denne Bestemmelse blev opgivet, veed det ærede Medlem vistnok, thi jeg tror, jeg har meddelt den, og jeg skal her meddele den ganske aabent. Det var den Gang et Skøn fra min Side, at det kunde være hensigtsmæssigt med Hensyn til Tilhynnet med Udførselen. Grunden til, at jeg opgav den, var den, at jeg alle Begjæ fra sit Meddelelser af Tilhynnet, af dem, som have Overtilhynnet med Udførselen, og de

Dyrlæger, der skulde sige, om, at de mente, at de ville blive bragte i en højst vanskelig Stilling ved en saadan Bestemmelse. Det var Grunden til, at man opgav den, altsaa med andre Ord, det var disse Mennesker, der daglig jærbedes i disse Forhold, som vare bange for, at Bestemmelsen skulde virke uheldig, og det var det praktiske Hensyn, man højede sig for. Men fordi den Bestemmelse i sin Tid har været udført, kan jeg ikke erkende det for rigtigt at vedtage det ærede Medlems Ændringsforslag her. Jeg tror heller ikke, at der i Praksis vil optaa en saa stor Vanskelighed ved Hjemsendelsen, selv om Fordringen med Hensyn til Afsondringen opretholdes. Vedtage vi derimod en Bestemmelse om, at Staten i det nævnte Tilfælde skal give Erstatning, ville vi komme ind i en hel Del Forhold, som ikke lade sig overstue, og som vilde være lidet heldige efter mit Skøn.

Ordføreren (Mourier-Petersen): Jeg ønsker blot at gøre en lille Bemærkning til det ærede Mindretal. Jeg indrømmer Mindretallet, at den Godtgørelse, der er Tale om, at Eieren kan faa efter § 16, ikke staar i nogen Forbindelse med Mindretallets Ændringsforslag. Det er Godtgørelse i 2 forskellige Tilfælde, men det er heller ikke af den Grund, jeg anførte § 16, men blot i Almindelighed for at godtgøre, at Udvalget ogsaa havde haft den enkelte Tarv for Dje, hvor Omstændighederne kunde tale for, at der blev vist Hensyn.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

1) Ændringsforslag under Nr. 2 af Indenrigsministeren saalydende:

Som ny § 2 indsættes, og de efterfølgende Paragraffer rettes derefter:

„Det nærmere Tilhyn med Sundhedstilstanden hos Husdyrene udføres af Veterinærphysikus og 6 under ham sorterende Kredsdyrlæger.

Veterinærphysikus udnævnes af Kongen og lønnes med 4,800 Kr. aarlig med Alders tillæg 300 Kr. aarlig for hver 5 Aars Tjeneste, dog at Lønningen ikke kan overstige 6,000 Kr.

Kredsdyrlægerne ansættes af Indenrigsministeren og lønnes med aarligt Honorar 1,500 Kr. for hver. Indenrigsministeren fastsætter Grænserne for de enkelte Kredse, saaledes at tre af Kredsdyrlægerne ere bosatte paa Verne og tre i Sylland.